

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 26 юни 1964 година

**относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат
търговията в Общността с говеда и свине**

(64/432/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 43 и 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята¹,

като все предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

като има предвид, че Регламент № 20 на Съвета относно поетапното създаване на обща организация на пазара на свинско месо³ вече е в сила и подобен регламент предстои да бъде приет за говеждо и телешко месо и като има предвид, че тези регламенти засягат също и търговията с живи животни;

като има предвид, че Регламент № 20 заменя многобройните традиционни мерки за защита при преминаване на границата с единна система, създадена с основната цел да се улесни търговията на територията на Общността; като има предвид, че регламентът, който предстои да бъде приет относно говеждото и телешкото месо има също за цел да се отстранят пречките, които възпрепятстват търговията с тези продукти;

като има предвид, че, докато търговията на територията на Общността с говеда и свине е възпрепятствана от разлики между здравните изисквания на държавите-членки, прилагането на горепосочените регламенти няма да доведе до желанния резултат;

като има предвид, че с цел да се отстранят тези различия е необходимо да се предприемат мерки в рамките на общата селскостопанска политика и в съответствие с вече приети регламенти или такива, които са в процес на подготовка, относно поетапното създаване на обща организация на пазарите; като има предвид, че разпоредбите относно здравето на животните на държавите-членки трябва да бъдат сближени;

¹ ОВ 61, 19.4.1963 г., стр. 1254/63.

² ОВ121, 29.7.1964 г., стр. 2009/64.

³ ОВ 30, 20.4.1962 г. стр. 945/62.

като има предвид, че правото на държавите-членки съгласно член 36 от Договора да продължат налагането на забрани или ограничения на внос, износ или транзитно преминаване на стоки, обосновани от защита на здравето и живота на хората и животните, същевременно не ги освобождава от задължението да сближат разпоредбите, на които се основават тези забрани и ограничения, доколкото разликите между тези разпоредби възпрепятстват прилагането и функционирането на общата селскостопанска политика;

като има предвид, че в контекста на това сближаване, към държавата на изпращане трябва да бъде поставено изискването да осигури така, че говедата и свинете за отглеждане, производство и клане, предназначени за търговия в рамките на Общността, местата от които пристигат тези животни и се натоварват, и използваните транспортни средства отговарят на определени здравни изисквания за животните с цел да се гарантира, че те не са носители на заразни или инфекциозни болести;

като има предвид, че като доказателство пред държавите-членки, че тези изисквания се спазват, е необходимо да се представи здравен сертификат, издаден от официален ветеринарен лекар, който да съпровожда животните до местоназначението им;

като има предвид, че държавите-членки трябва да имат право да забранят въвеждането на говеда и свине в случай, че се установи, че такива животни страдат или се предполага, че страдат от заразна или инфекциозна болест, ако има вероятност да са носители на такава болест, без да са болни, или ако не спазват разпоредбите на Общността относно здравето на животните;

като има предвид, че с изключение на случаите, когато се застрашава здравето на животните, не съществуват причини да се разреши на държавите-членки да забранят въвеждането на говеда и свине и като има предвид, че изпращачът, по негово искане, или по искане на свой представител трябва да има възможността да върне животните обратно в страната на изпращане, с изключение на случаите когато има основание за противното;

като има предвид, че в случаи на забрана или ограничение причините трябва да бъдат оповестени на изпращача на животните или на неговия представител, както и на компетентния централен орган на страната на изпращане, за да бъдат осведомени относно причините за налагане на тези мерки;

като има предвид, че в случаи на възникнали спорове между него и органите на държавата членка на местоназначение, относно основанието за забрана или ограничение, на изпращача трябва да бъде предоставено правото да се консултира с ветеринарен лекар, който може да избере от списък, изготвен от Комисията;

като има предвид, че в някои случаи и за определени категории животни се приема общите разпоредби по тази директива да бъдат облекчени, без това да доведе до здравен риск, и се дава право на държавите-членки на местоназначение да предоставят общи или специални дерогации;

като има предвид, че в определени проблемни области разпоредбите в държавите-членки не могат да се сближени докато не се изготви по- обстойно проучване;

като има предвид, че за приложения Б и Г може да бъде предоставена опростена процедура за изменение, тъй като правилата, съдържащи се в тези приложения, са от техническо естество и подлежат на промяна; като има предвид, че Комисията може да прави такива изменения, след като се консултира със държавите-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се прилага за търговия в рамките на Общността с говеда и свине за отглеждане, производство и клане.

Член 2

За целите на тази директива:

а) „стопанство“ означава земеделско стопанство или официално контролирани помещения на търговец на едро, разположени на територията на държава-членка и в което обичайно се отглеждат или държат животни за отглеждане, производство и клане;

б) „животни за клане“ означава говеда или свине, които при пристигането си в страната на местоназначение, трябва да се придвижат директно до кланица или до пазар, прилежащ към кланица, чиито правила позволяват извеждането на животните от пазара само до кланица, която е одобрена за тази цел от централен компетентен орган. В последния случай, животните трябва да бъдат заклани в тази кланица не по-късно от седемдесет и два часа след пристигането им на пазара;

в) „животни за отглеждане или производство“ означава говеда и свине, с изключение на посочените в буква б), включително предназначените за отглеждане, производство на мляко или месо, или за земеделска работа;

г) „животно, свободно от туберкулоза“ означава говедо, което отговаря на условията по приложение А (I) (1);

д) „официално свободно от туберкулоза стадо говеда“ означава стадо, което отговаря на условията по приложение А (I) (2);

е) „свободно от бруцелоза говедо“ означава животно, което отговаря на условията по приложение А (II) (1);

ж) „официално свободно от бруцелоза стадо говеда“ означава стадо, което отговаря на условията по приложение А (II) (A) (2);

з) „свободно от бруцелоза стадо говеда“ означава стадо, което отговаря на условията по приложение А (II) (A) (3);

и) „свободни от бруцелоза свине“ означава свине, които отговарят на условията, определени в приложение А (II) (Б) (1);

й) „ свободно от бруцелоза стадо свине“ означава стадо, което отговаря на условията, определени в приложение А (II) (Б) (2);

к) „зона, свободна от епизоотии“ означава зона с диаметър 20 км, в която, в продължение на най-малко тридесет дни преди натоварването не е имало:

i) случаи на шап при говедата;

ii) случаи на шап, треска или заразна парализа при свинете;

л) „болести, чието обявяване е задължително“ означава болестите от списъка в приложение Д;

м) „официален ветеринарен лекар“ означава ветеринарен лекар, определен от компетентните централни органи на държавата-членка;

н) „страна на изпращане“ означава държавата- членка, от която говедата и свинете се изпращат до друга държава-членка;

о) „страна на местоназначение“ означава държавата-членка, към която се изпращат говеда и свине от друга държава-членка.

Член 3

1. Всяка държава-членка е длъжна да гарантира, че само говедата и свинете, които отговарят на общите условия по параграф 2, и като се имат предвид при необходимост условията по параграф 7, както и специалните условия за определени категории говеда и свине по параграфи от 3 - 6, се изпращат от нейната територията до тази на друга държава-членка.

2. Говедата и свинете, за които се отнася настоящата директива, трябва:

а) да нямат клинична проява на заболяване към датата на натоварването;

б) да са получени от стопанство, което официално отговаря на следните условия:

i) да се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии;

ii) да е свободна от шап или бруцелоза при говедата или от шап, бруцелоза при свинете, заразна парализа при свинете поне в продължение на три месеца преди изпращането на животните.

iii) да е свободна от всички други болести, чието обявяване е задължително, които са заразни или инфекциозни за въпросните животински видове, поне 30 дни преди изпращането на животните;

в) в случай на животни за отглеждане и производство, да са останали в стопанството, посочено в параграф 2, буква б) по време на тридесет дневния

срок преди натоварването. Официалният ветеринарен лекар може да удостовери, че животните са останали в стопанството по време на тридесет дневния период преди натоварването когато става въпрос за животни, идентифицирани по начина представен в буква г) и поставени под официален ветеринарен контрол, позволяващ да се удостовери, че същите принадлежат към стопанството;

г) да са идентифицирани с официална, или официално одобрена ушна марка или, при свинете, с постоянен идентификационен печат;

д) да са изпратени директно от стопанството до действителното място за натоварване:

i) без да влизат в контакт с други двукопитни животни, които не са говеда или свине, отговарящи на условията, определени за извършване на търговия в рамките на Общността;

ii) разделени на животни за отглеждане или производство и животни за клане;

iii) в транспортни средства или контейнери, които са били първо почистени и дезинфекцирани с дезинфектант, официално одобрен от страната на изпращане;

е) да са натоварени за транспортиране до страната на местоназначение съгласно условията по буква д) на специфично място в центъра на зона, свободна от епизотии;

ж) след натоварване да се изпратят директно и във възможно най-кратък срок до граничния пункт на страната на изпращане;

з) да са придружени със здравен сертификат по време на транспортирането им до страната на местоназначение съгласно изискванията по приложение Е (образци от I до IV), който се изготвя в деня на извършване на натоварването поне на езика на страната на местоназначение и е валиден за период от десет дни.

3. Говедата за отглеждане и производство трябва също така да са:

а) ваксинирани поне петнадесет дни и не повече от четири месеца преди натоварването срещу типове А, О и С на вируса на шап, като се използва не-активирана вирусна ваксина, одобрена и контролирана от компетентните органи на страната на изпращане;

б) да произхождат от официално свободно от туберкулоза стадо говеда, да са свободни от туберкулоза и да имат отрицателни резултати от интрадермален туберкулозен тест, извършен съгласно разпоредбите на приложения А и Б;

в) да произхождат от официално свободно от бруцелоза стадо говеда, да са свободни от бруцелоза и показателят на бруцела да е под 30 международни единици аглутинация на милилитър в резултат на серо-аглутинационен тест, извършен съгласно разпоредбите на приложения А и В;

г) при млекодайнните крави, да нямат клинично проявен мастит; освен това, при анализ съгласно разпоредбите на приложение Г, млякото им не трябва да показва никакъв признак на характерно заразно заболяване, или да съдържа специфични патогенни микроорганизми;

4. Свинете за отглеждане или производство трябва също така да произхождат от стада, които са свободни от бруцелоза и показателят на бруцела трябва да е под 30 международни единици аглутинация на милилитър в резултат на серо-аглютинационен тест, извършен съгласно разпоредбите на приложения А и В; серо-аглютинационния тест се прилага само за свине с тегло над 25 килограма.

5. Животните за клане не трябва да са говеда или свине, които подлежат на клане по програма на държавата-членка за ликвидиране на заразни или инфекциозни заболявания.

6. Говедата за клане, ако са на повече от четири месеца, трябва също така:

а) да са били ваксинирани срещу типове А, О и С на вируса на шап не по-рано от петнадесет дни и не по-късно от четири месеца преди натоварване, като е използвана не-активирана вирусна ваксина, одобрена и контролирана от компетентния орган на страната на изпращане; въпреки това обаче периодът на валидност на ваксината се удължава на дванадесет месеца при говеда, повторно ваксинирани в държавите-членки, където такива животни се ваксинират годишно и където систематично се колят при заразяване от шап;

б) ако не произхождат от официално свободно от туберкулоза стадо говеда, да са с отрицателен резултат от интрадермален тест за туберкулоза, извършен съгласно изискванията на приложения А и Б;

в) ако не произхождат от официално свободно от бруцелоза стадо говеда, нито от свободно от бруцелоза стадо говеда, трябва показателят на бруцела да е под 30 международни аглутинационни единици на милилитър в резултат на серо-аглютинационен тест, извършен съгласно разпоредбите на приложения А и В.

7. Следните животни се допускат също за търговия в рамките на Общността: животни за отглеждане или производство, или животни за клане, получени на официално одобрен пазар за изпращане до друга държава-членка, при условие че този пазар отговаря на следните условия:

а) контролира се от официален ветеринарен лекар;

б) намира се в центъра на зона, свободна от епизоотии и на място, където не се провежда пазар на животни на същия ден;

в) използва се след дезинфекция или за животни за отглеждане или производство, или за животни за клане, които отговарят на изискванията за търговия в рамките на Общността съгласно условията, определени в параграфи 2 - 6 и тези по член 4, в случай, че тези условия са приложими за въпросните видове животни. По-специално тези животни трябва да са изпратени за пазара съгласно разпоредбите на параграф 2, буква д) . Преди да се пренесат от стопанството или пазара, отговарящи на изискванията на тази параграф, до

мястото на натоварване, тези животни трябва да се пренесат до официално контролирано събирателен пункт място, ако последният отговаря на условията, определени за пазарите.

Животни, придобити на такива пазари, трябва да се изпращат директно от пазара или събирателния пункт до действителното място на натоварване по такъв начин, че да бъдат изпълнени условията по параграф 2, букви (д) и (ж), и да бъдат изпратени към страната на местоназначение.

Периодът, по време на който се извършва събирането на тези животни извън стопанството на произход, по-специално на пазара, събирателния пункт или действителното място на натоварване, може да се приспадне от периода от тридесет дни по параграф 2, буква в), но не трябва да надхвърля четири дни.

8. Страната на изпращане определя пазарите, посочени в параграф 7, които са одобрени за животни за отглеждане или производство и за животни за клане. Тя уведомява компетентните органи на другите държави-членки и Комисията относно одобрените пазари.

9. Страната на изпращане определя процедурата за официален контрол на пазарите и събирателните пунктове, посочени в параграф 7 и гарантира извършването на този контрол.

10. В случая, посочен в параграф 7, е необходимо да се направят съответните вписвания в здравните сертификати съгласно условията в приложение Е (образци I, II, III, IV).

11. Страната на изпращане определя процедурата за официален контрол над помещенията на търговци на едро и гарантира извършването на този контрол.

12. В случай, че стопанството или зоната, в която то е разположено, е обект на официални ограничения в следствие на възникване на заразна или инфекциозна болест при съответните видове животни, сроковете, определени в параграф 2, буква б), ii) и iii) и член 2, буква д), се прилагат от датата, на която тези забрани и ограничения се считат за официално отстранени.

Член 4

1. Всички животни, предназначени за търговия в рамките на Общността, трябва да са пребивавали на територията на държавата-членка на изпращане преди датата на натоварване:

а) за срок, не по-кратък от шест месеца при животни за отглеждане или производство;

б) за срок, не по-кратък от три месеца при животни за клане.

В случай, че тези животни са на по-малко от съответно шест или три месеца, те трябва да са пребивавали на територията на държавата-членка на изпращане след раждането им.

2. За всички случаи, за които се прилага параграф 1, е необходимо да се направят съответните вписвания в здравните сертификати, съгласно изискванията на приложение Е (образци I, II, III, IV).

Член 5

В случай, че ваксините, посочени в член 3, параграф 3, буква а) и параграф 6, буква а), не са произведени в държава-членка, те трябва да се получат от друга държава-членка с изключение на случаите, когато нова научна информация или липса на ваксини, които до момента са били считани за подходящи, налагат получаването на ваксини от страни извън Европейската икономическа общност. В случай на поява на шап, различен от типовете А, О или С или разновидностите им, срещу които сега използваните ваксини дават недостатъчна защита или не дават никаква защита, всяка държава-членка може да предприеме необходимите спешни мерки с цел да се адаптират формулите на ваксините и те да се използват. Същевременно тя информира за това другите държави-членки и Комисията. Комисията може да организира провеждането на дискусии относно предприетите мерки и тези, които предстои да бъдат предприети.

Член 6

1. Всяка държава-членка е длъжна да предостави на другите държави-членки и на Комисията списъка с граничните пунктове, които следва да се използват за въвеждане на говеда и свине на територията ѝ.

При спазване на разпоредбите относно здравето на животните, изборът на гранични пунктове трябва да държи сметка за пазарните канали и всички използвани транспортни средства .

2. Всяка страна на местоназначение може да изиска изпращачът или негов представител да я уведомят предварително, при навлизане в територията ѝ, за изпращането на говеда или свине, както и за вида и броя животни, граничните пунктове и предвидената дата и час за пристигане. Въпреки това, държавата-членка не може да изисква това уведомление да се прави повече от четиридесет и осем часа преди влизането на пратката на територията ѝ.

3. Всяка страна на местоназначение може да забрани въвеждането на говеда и свине на територията ѝ, в случай че след направен преглед на граничния пункт официален ветеринарен лекар установи, че:

а) животните са заразени от или се предполага, че са заразени от болест, чието обявяване е задължително;

б) разпоредбите по член 3 и 4 не са спазени по отношение на тези животни.

Страната на местоназначение може да предприеме необходимите мерки, в това число и карантина, с цел да изясни ситуацията по отношение на животните, за които се предполага, че са заразени от болест, чието обявяване е задължително, или такива, които могат да разпространят такава болест.

Всяко решение, взето по първото или второто изречение по-горе, по искане на изпращача или на негов представител, разрешава връщането на животните, при условие че това не е свързано със здравни рискове.

4. В случай, че въвеждането на животни е било забранено въз основа на някои от условията по параграф 3, буква а) и страната на изпращане или транзитната страна, в зависимост от случая, не даде разрешение, в рамките на осем часа, за връщането им, компетентните органи на страната на местоназначение могат да дадат нареждане животните да бъдат заклани или унищожени.

5. Животните, предназначени за клане, трябва да бъдат заклани веднага след пристигането им в кланицата, съгласно здравните изисквания за животните. Животни за клане, които са били изпратени директно след пристигането си в страната на местоназначение към пазар, прилежащ към кланица, чийто правила позволяват извеждането на животните от пазара само до кланица, която е одобрена за тази цел от централен компетентен орган, трябва да бъдат заклани в тази кланица не по-късно от седемдесет и два часа след пристигането им на пазара.

Компетентните органи на страната на местоназначение могат, поради съображения за здравето на животните, да определят кланицата, до която да бъдат изпратени тези животни.

6. Ако след въвеждането на територията на страната на местоназначение на животни за отглеждане или производство, се установят факти, които биха оправдали прилагането на параграф 3, компетентните централни органи на страната на изпращане са длъжни, по искане на компетентните централни органи на страната на местоназначение, да направят необходимите проучвания и да уведомят тези органи незабавно след резултата от проучванията.

7. Решенията, взети от компетентните органи по параграфи 3, 4 и 5, следва да бъдат съобщени на изпращача или на негов представител, заедно с причините за вземането им. Тези мотивирани решения трябва, при отправено искане, да му бъдат съобщени в писмена форма с посочване на начините за обжалване, предвидени в действащото законодателство влиза в противоречие с тях, както и формата и срока, в който обжалването трябва да бъде предприето. Решенията трябва също да бъдат съобщени на компетентните централни органи на страната на изпращане.

Член 7

1. Страните на местоназначение могат да предоставят право на една или повече страни на изпращане общи разрешения или разрешения, ограничени до определени случаи, за въвеждането на тяхна територия на:

А. Говеда за отглеждане, производство или клане:

а) които чрез дерогация от член 3, параграф 3, буква а) или параграф 6, буква а) не са били ваксинирани за шап, в случай че няма официално регистриран случай на шап в страната на изпращане, както и в транзитните страни в продължение на поне шест месеца преди датата на натоварване;

б) които, чрез дерогация от член 3, параграф 3, буква а) или параграф 6, буква а), са били третирани със серум срещу шап не повече от десет дни преди натоварване, като този серум е бил одобрен и контролиран от компетентните органи на страната на изпращане и разрешен от компетентните органи на страната на местоназначение.

Б. *Говеда за отглеждане или производство*, които чрез дерогация от член 3, параграф 3, буква в) произхождат от стадо, свободно от бруцелоза.

В. *Говеда за клане*:

а) които, чрез дерогация от член 3, параграф 6, буква б), са дали положителен резултат при интрадермален тест за туберкулин;

б) които, чрез дерогация от член 3, параграф 6, буква в), са дали показател на бруцела, равен на или по-голям от 30 международни единици аглутинация на милилитър в резултат на серо-аглютинационен тест.

2. Когато страната на местоназначение предостави общо разрешение по параграф 1, тя е длъжна незабавно да уведоми другите държави-членки и Комисията за това разрешение.

3. Когато страната на местоназначение предостави каквото и да е разрешение по параграф 1 е необходимо да се получи съответното разрешение, при транзитни операции, и от съответните транзитни страни.

4. Страните на изпращане предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че в здравните сертификати, образци на които са представени в приложение Е (образци I и II), е отбелязано, че е използвана една от възможностите по параграф 1.

Член 8

До влизане в сила на разпоредби, приети от Европейската икономическа общност, тази директива не засяга разпоредбите на държавите-членки относно:

а) говеда и свине, които са третирани с антибиотици, естрогени или тиреостатици;

б) предпазване от трихинелоза, в случай че тези разпоредби не се прилагат дискриминиращо, като се има предвид особено прилагането на системни проучвания с цел да се установи наличието на трихинели в държавите-членки на изпращане.

Член 9

1. Държава-членка може да предприеме следните мерки, в случай че възникне опасност да се разпространят болести по животните в резултат на въвежданена територията ѝ на говеда или свине от друга държава-членка:

а) при възникване на епизоотична болест в друга държава-членка да забранят временно или да ограничат въвеждането на говеда или свине от засегнатите райони на тази държава-членка;

б) ако епизоотичната болест се разпространи или ако възникне друга сериозна заразна или инфекциозна болест при животните, да забрани временно или да ограничи въвеждането на говеда и свине от всяка част от територията на тази държава.

2. Мерките, взети от дадена държава-членка по параграф 1, трябва да бъдат съобщени в рамките на десет работни дни на другите държави-членки и на Комисията, заедно с точната обосновка за прилагането на тези мерки.

3. В случай, че засегнатата държава-членка реши, че забраната или ограничението, посочени в параграф 1 са необосновани, тя може да отправи искане до Комисията за незабавно започване на дискусии.

Член 10

1. Правата на обжалване по действащото законодателство в държавите-членки, срещу решения, взети съгласно настоящата директива от компетентните органи, не се засягат от настоящата директива.

2. Всяка държава-членка предоставя на изпращачите, по отношение на чиито говеда и свине са взети мерки съгласно условията на член 6, параграф 3, преди да са предприети други мерки от компетентните органи, които не се отнасят до клане или унищожаване на животните, ако такива мерки са крайно необходими по здравни съображения, правото да получат становището на експерт ветеринарен лекар, с което да се установи дали са спазени условията по член 6, параграф 3.

Експертът ветеринарен лекар трябва да е гражданин на държава-членка, различна от страната на изпращане или страната на местоназначение.

Комисията, по предложение от държавите-членки, изготвя списък на експерти ветеринарни лекари, на които може да бъде възложено изготвянето на такива становища. След като се консултира с държавата-членка, Комисията изготвя общи правила, които да се приложат, по-специално по отношение на процедурата за съставяне на тези становища.

Член 11

В случаите, в които разпоредбите на Общността относно вноса на говеда и свине от трети страни, не са приложими към датата, от която настоящата Директива се прилага, или тяхното приложение предстои, националните разпоредби, отнасящи се до говеда и свине, внесени от тези страни, не трябва да са по-благоприятни от тези, които регулират търговията в рамките на Общността.

Член 12

Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива и приложенията към нея, в рамките на дванадесет месеца след нотифицирането ѝ и незабавно информират Комисията за това.

Член 13

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 26 юни 1964 година.

За Съвета:

Председател

C. HÉGER

ПРИЛОЖЕНИЕ А

I. Говеда и стада говеда, свободни от туберкулоза

1. Едно говедо се счита, че е свободно от туберкулоза, в случай че не покаже клинични признаци за туберкулоза и реакция на интрадермален тест за туберкулин, извършен съгласно условията на приложение Б, не повече от тридесет дни преди товарене, нито друга специфична реакция и в случаите, когато произхожда от официално свободно от туберкулоза стадо говеда по смисъла на параграф 2.

2. Стадо говеда се счита за официално свободно от туберкулоза, ако:

а) всички животни не проявяват клинични белези на туберкулоза;

б) всички животни на възраст над шест седмици са показали отрицателен резултат при поне два официални интрадермални теста за туберкулин съгласно условията на приложение Б, първият - след приключване на дезинфекцията на животните, вторият - шест месеца по-късно, и останалите тестове - в интервал от една или две години в случая на държави-членки, чието цялото стадо говеда е под официален ветеринарен контрол и показва ниво на туберкулозна инфекция по-ниско от 1 %;

в) няма внесено говедо без сертификат от официален ветеринарен лекар, показващ че животното е дало отрицателен резултат при интрадермален тест за туберкулин, оценен съгласно критериите, посочени в приложение Б, 21 (а) и че произхожда от официално свободно от туберкулоза стадо говеда.

II. Свободни от бруцелоза говеда и свине и стада говеда и свине

A. Говеда и стада от говеда

1. Едно говедо се счита, че е свободно от бруцелоза, когато няма клинична проява на болестта и е дало показател на бруцела по-нисък от 30 международни аглутинационни единици на милилитър в резултат на серо-аглутинационен тест съгласно условията на приложение В не повече от тридесет дни преди товарене и произхожда от официално свободно от бруцелоза стадо по смисъла на параграф 2. Освен това, при биците, спермата не трябва да съдържа бруцелни аглутини.

2. Стадо говеда се счита за официално свободно от бруцелоза, ако:

а) в състава си няма говеда, които са били ваксинирани за бруцелоза с жива ваксина;

б) всички говеда не са показали клинични признаци за бруцелоза в продължение на поне шест месеца;

в) всички говеда над дванадесет месеца:

аа) са дали показател за бруцела по-нисък от 30 международни аглутинационни единици на милилитър в резултат на два официални серо-аглутинационни тестове, съгласно условията на приложение В; първият серо-аглутинационен тест може да бъде заменен с три ринг-теста, извършени на интервали от по три месеца при условие че вторият серо-аглутинационен тест се извърши поне шест седмици след третия ринг тест;

бб) се проверяват годишно с цел да се установи, че няма наличие на бруцелоза като се приложат три ринг-теста, извършени на интервали от поне три месеца или два ринг теста и един серо-аглутинационен тест, извършен на интервали от поне три месеца; когато ринг-тестът не може да се направи, е необходимо извършването на два серо-аглутинационни теста всяка година, на интервали от шест месеца; в държавите-членки, целите стада говеда на които са под официален ветеринарен контрол и имат ниво на бруцелозна инфекция по-ниско от 1 %, е необходимо да се извършат само два ринг-теста всяка година или, ако това не може да бъде направено, един серо-аглутинационен тест.

г) няма внесено говедо без сертификат от официален ветеринарен лекар, доказващ че показателят за бруцела е по-нисък от 30 международни аглутинационни единици на милилитър в резултат на серо-аглутинационен тест, направен не по-късно от тридесет дни преди животното да е въведено в стадото и, в допълнение, че е от официално свободно от бруцелоза стадо говеда.

3. Едно стадо говеда се счита, че е свободно от бруцелоза, ако:

а) чрез дерогация от параграф 2, буква а), съдържа говеда между пет и шест месеца, които са били ваксинирани само с жива ваксина В 19;

б) всички говеда отговарят на условията по параграф 2, букви (б) (в) и (г); говеда, които са на по-малко от тридесет месеца, може да покажат показател на бруцела, равен на или по-висок от 30 международни аглутинационни единици на милилитър, но по-нисък от 80 международни аглутинационни единици на милилитър, като допълващата стабилизираща реакция е отрицателна.

Б. Свини и стада от свине

1. Една свиня се счита, че е свободна от бруцелоза, когато няма клинична проява на болестта и показателят на бруцела е по-нисък от 30 международни аглутинационни единици на милилитър, както и отрицателна допълнителна стабилизираща реакция в резултат от серо-аглутинационен тест съгласно условията на приложение В не повече от тридесет дни преди товарене и, в допълнение, произхожда от свободно от бруцелоза стадо по смисъла на параграф 2; серо-аглутинационният тест следва да бъде извършен само при свине с тегло повече от 25 кг.

2. Стадо свине се счита, че е свободно от бруцелоза, ако:

а) в продължение на поне една година не е имало случай на бруцелоза при свинете и не е отбелязано да има индикации за проява на болестта. При наблюдаване на такива индикации, клинични, бактериологични и, при необходимост, серологични тестове трябва да се извършат под официално

наблюдение с цел да се установи, че симптомите не сигнализират наличие на бруцела;

б) намира се в центъра на площ от 20 км в диаметър, в която няма официално регистриран случай на бруцелоза при свинете в продължение на поне една година;

в) говедата, които се отглеждат едновременно със стадото в стопанството са официално свободни от бруцелоза.

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Стандарти за производството и използването на туберкулини

1. Официално наблюдавани туберкулини тестове следва да бъдат извършвани с PPD (за говеда) туберкулин или туберкулин приготвен в синтетична среда и концентриран при нагряване.

2. За контрола на PPD туберкулин трябва да се използва стандартен туберкулин съобразно правилата на международния PPD стандарт на Staatens SerumInstitut в Копенхаген.

За такъв стандартен туберкулин се счита този, който се доставя от Centraal Diergeneeskundig Instituut Afdeling Потердам.

3. За контрола на туберкулини, известни като „синтетични“ туберкулини, трябва да се използва стандартен туберкулин, отговарящ на международните стандарти за стар туберкулин на Staatens SerumInstitut в Копенхаген.

За такъв стандартен туберкулин се счита този, който се доставя от Paul-Ehrlich-Institut във Франкфурт-на-Майн.

4. Туберкулините трябва да се приготвят с една от ВК съставките, характерни за говеда и изброени по-долу:

а) An₅

б) Vallee

в) Behring.

5. pH на туберкулините трябва да е между 6.5 и 7.

6. Само фенол с концентрация от 0.5 % може да се използва като консервант в туберкулините.

7. При условие, че туберкулините се съхраняват при температура от около 4 °C, те могат да се използват до края на следните периоди:

а) Течни PPD туберкулини: шест месеца

Лиофилизирани PPD туберкулини: пет години;

б) Туберкулини, известни като „синтетични“, неразтворени: пет години
разтворени: две години.

8. Изброените по-долу държавни институти трябва да отговарят за официалното тестване на туберкулини в съответните страни:

а) Германия: Paul-Ehrlich-Institut, Франкфурт-на-Майн

б) Белгия: Institut national de recherches vétérinaires, Брюксел

в) Франция: Laboratoire central de recherches vétérinaires, Алфор

г) Великото херцогство Люксембург: Institut du pays fournisseur

д) Италия: Istituto Superiore di Sanità, Рим

е) Нидерландия: Centraal Diergeneeskundig Instituut Afdeling, Потердам.

9. Необходимо е да се извърши официално тестване или на туберкулини в ампули, готови за употреба, или на цяла партида туберкулин преди пакетиране, при условие че същият се разлива в ампулите в присъствието на представител на компетентните органи.

10. PPD туберкулина трябва да се тества по биологични методи и по клиничния метод.

11. Туберкулините трябва да са стерилни.

12. Необходимо е да се извърши безвреден тест на туберкулин с цел да се установи, че не е токсичен и че липсват дразнещи съставки, като тестът трябва да следва следните правила:

а) нетоксичност: необходимо е да се извършат тестове върху мишки и морски свинчета.

Мишки: Подкожна инжекция от 0.5 милилитра туберкулин на две мишки с тегло от 16 до 20 г. всяка. Ако в рамките на два часа липсват ясни знаци за интоксикация, може да се заключи, че продуктът не съдържа излишни количества фенол.

Морски свинчета: Морските свинчета трябва да тежат между 350 и 500 г. Количеството туберкулин, което трябва да се инжектира трябва да е 1 милилитър на 100 г живо тегло. Необходимо е да се използва един от двата метода посочени по-долу:

аа) Туберкулинът се инжектира в коремната област на две морски свинчета. Туберкулинът трябва да се счита за отговарящ на условията, ако морските свинчета, подложени на този експеримент покажат, за период не по-дълъг от два дни, силна инфилтрация, която се абсорбира отново от третия ден, без да е предизвикала гангрена и не се забелязва след шест дни. Ако има гангрена на

кожата в коремната област или ако инфилтрацията не изчезне в рамките на шест дни, туберкулинът се отхвърля.

бб) Туберкулинът се инжектира интраперитонеално в две морски свинчета. Животните се наблюдават в продължение на шест седмици, през които не трябва да има специфичен симптом или загуба на тегло. В края на шестата седмица животните се убиват и се проверява за наличието на поражение от туберкулина. Извършват се хистологични разрези в гръбнака, черния дроб и белите дробове. Същата процедура се повтаря за всяко животно, което умре преди изтичане на крайния срок.

б) липса на дразнещи характеристики: прави се интрадермална ваксинация от 2500 международни единици (IU) туберкулин в обем от 0.1 милилитра, като инжекцията се поставя в депилираната кожа на слабините на две морски свинчета. След четиридесет часа не трябва да има реакция.

13. Туберкулините трябва да се анализират химически с цел да се установи точното количество фенол и наличието на друг консервант.

14. Необходимо е да се извърши тест за алергичност към туберкулин по следния начин:

На две морски свинчета, които никога не са били използвани за научни изследвания, се правят на интервали от по пет дни три интрадермални инжекции от 500 международни единици туберкулин в обем от 0.1 милилитра. Морските свинчета се тестват петнадесет дни по-късно с интрадермална инжекция със същото количество туберкулин. Те не трябва да показват реакция, различна от тази проявена от морски свинчета със същото тегло, които никога не са използвани за научни изследвания, извършени с контролна цел със същото количество туберкулин.

15. Тест за активност трябва да се извърши по химичния и биологичния метод.

а) химичен метод: този метод може да се използва за PPD и се базира на утайката от туберкуло-протеин от трихлорацетична киселина. Съдържанието на азот се определя чрез дистиляция по метода на Киелдал. Конверсионният фактор на общия азотен PPD е 6.25.

б) Биологични методи: тези методи могат да се използват за туберкулини, приготвени в синтетична среда и за PPD; те се базират на сравнението със стандартните туберкулини от туберкулините, които трябва да се тестват.

16. Международния стандарт за стария туберкулин съдържа 100 000 международни единици аглутинат на милилитър.

17. Международния PPD стандарт се извършва във лиофилизирано състояние, една международна единица = 0.00002 мг туберкуло-протеин. Ампулата съдържа 2 мг туберкуло-протеин.

Туберкулините, предадени от производителите за тестване от държавните институти, изброени в параграф 8, трябва да имат същата активност както

стандартните туберкулини, т.е. те трябва да съдържат 100 000 международни единици на милилитър.

18. а) *Тест за ефикасност върху морски свинчета:*

Трябва да се използват бели морски свинчета (албиноси) с тегло между 400 и 600 г.

Тези морски свинчета трябва да са в добро здравословно състояние и да се прегледат чрез палпиране с цел да се установи дали при туберкулиновата ваксинация мускулният им тонус е бил нормален, независимо от проявена предишна чувствителност.

аа) Морските свинчета трябва да се подложат на проверка за чувствителност като им се инжектират 0.5 мг жива туберкулозна бактерия във физиологичен разтвор под кожата на бедрото или в тила. Съставката трябва да се получи от говеда и да се достави от Paul-Ehrlich-Institut във Франкфурт-на-Майн. Трябва да се избягва прилагането на прекалено голямо количество от дозата, така че морските свинчета да запазят теглото си до момента на експеримента;

бб) Независимо от използвания метод на титрация, оценката винаги трябва да се базира на сравнение на туберкулина, подлежащ на тестване, със стандартния туберкулин; резултатът трябва да се изрази в международни единици на милилитър.

б) *Тест за ефективност върху говеда*

Когато тестовете се извършват върху говеда, реакциите им към туберкулина, който се тества, трябва да са идентични с тези, които се получават при тестове със стандартен туберкулин.

19. Туберкулиновите тестове трябва да се извършат с една интрадермална инжекция в тила или рамото.

20. Количеството туберкулин, което трябва да се инжектира, трябва да е 5000 международни единици PPD или синтетичен туберкулин.

21. Резултатите от интардермалния туберкулинов тест трябва да се отчетат след седемдесет и два часа и да се оценят по следния метод:

а) отрицателна реакция: ако се наблюдава само ограничена подутина, с увеличение от не повече от 2 мм дебелина от сгъвката на кожата без проява на клинични белези като блед цвят на кожата, изпотяване, гангрена, болка или възпаление на лимфните тръби в тази област и на лимфните възли;

б) Положителна реакция: ако се наблюдават клинични белези като посочените в букваа) или ако има увеличение от повече от 2 мм в дебелината на кожата.

ПРИЛОЖЕНИЕ В

Бруцелоза при говедата

A. Серо-аглутинационни тестове

1. Стандартният аглутинатен серум трябва да е идентичен със стандартния серум, приготвен от Veterinary Laboratory Weybridge/Surrey Англия.

Ампулата трябва да съдържа 1000 международни единици (IU), получени чрез лиофелизиране на 1 милилитър говежди серум.

2. Стандартният серум се доставя от Bundesgesundheitsamt в Берлин.

3. Степента на бруцела аглутинация в серума трябва да се изрази в международни единици на милилитър (т.е. Серум X = 80 IU/ml).

4. Проследявания на бавна серо-аглутинация в епруветки трябва да се вземат от 50 % или 75 % аглутинация, като използваният антиген трябва да е бил титриран при същите условия спрямо стандартния серум.

5. Аглутинатната стойност на различни антигени във връзка със стандартния серум трябва да е в рамките на следните граници:

- ако проследяването е направено на 50 %: между 1/600 и 1/1000;

- ако проследяването е направено на 75 %: между 1/500 и 1/750.

6. Проба Weybridge № 99 и USDA 1119 или друга проба с подобна чувствителност трябва да се използва за подготовка на антиген за използване при аглутинация в епруветка (бавен метод).

7. Културалната среда, използвана за запазване на пробата в лабораторията и за създаване на антигена трябва да са такива, които не спомагат за бактериалното разпадане (S минус R); за предпочитане е да се използва картофен агар.

8. Бактериалната емулсия трябва да се приготви от физиологичен разтвор (NaCl 8.5 %) фенолизиран при 5 %. Не трябва да се използва формол.

9. Официалните институти, изброени по-долу, трябва да отговарят за официалното тестване на антигени:

а) Германия: Bundesgesundheitsamt, Берлин

б) Белгия: Institut national de recherches vétérinaires, Брюксел

в) Франция: Laboratoire central de recherches vétérinaires, Алфор

г) Великото херцогство Люксембург: Institut du pays fournisseur

д) Италия: Istituto Superiore di Sanità, Рим

е) Нидерландия: Centraal Diergeneeskundig Instituut Afdeling, Потердам.

10. Антигените могат да се доставят в концентрирано състояние, при условие че фактора, който трябва да се използва за разтвора, е посочен на етикета на ампулата.

11. С цел да се извърши серо-аглутинационен тест, за всеки серум трябва да се приготвят поне три разтвора. Разтворите на очаквания серум трябва да се направят така че проследяванията на реакцията към лимита на инфекцията да се направят в средната епруветка. Ако в тази епруветка се отбележи положителна реакция, очаквания серум съдържа поне 30 международни единици аглутинация на милилитър.

Б. Ринг-тест

12. Ринг-тестът трябва да се направи върху съдържанието на всеки гюм мляко от фермата.

13. Стандартният антиген, който трябва да се използва, трябва да произхожда от един от институтите от списъка в параграф 9, букви а) и е).

14. Антигенът трябва да бъде примесен само с хематоксилин или тетрацолиум; за предпочитане е да се използва хематоксилина.

15. Тестът за реакция трябва да се извърши в епруветки с диаметър от 8 до 10 мм.

16. Тестът за реакция трябва да се извърши като се използва 1 ml мляко към който е добавен 0.05 ml от един от примесените антигени.

17. Сместа от мляко и антиген трябва да се инкубира при 37 °C за не по-малко от четиридесет и пет минути и не повече от шейсет минути.

18. Тестът за реакция трябва да се извърши приблизително осемнадесет часа след доенето и да се оцени съгласно следните критерии:

а) Отрицателна реакция: цветно мляко, безцветна сметана;

б) Положителна реакция: млякото и сметаната с идентични цветове или безцветно мляко и цветна сметана.

19. Към пробата не трябва да се добавя формол. Единствената съставка, която може да се добави е двувалентен живачен хлорид в разтвор от 0.2 % и в такъв случай съотношението между количеството мляко и разтвора на живачния хлорид да е 10 към 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

Анализ на мляко

1. Всички анализи на мляко трябва да се извършат в официална или официално призната лаборатория.

2. Млечните проби трябва да се вземат в съответствие със следните условия:

а) вимето трябва първо да се дезинфектира с 70 % спирт.

б) при пълнене, епруветките трябва да се държат под ъгъл;

в) пробите мляко трябва да се вземат в началото на доенето, след като се отделят първите струи мляко от всяко виме.

г) от всяка четвъртина трябва да се вземе проба; млякото от тези проби не трябва да се смесва.

д) всяка проба трябва да съдържа поне 10 ml мляко;

е) ако е необходим консервант, трябва да се използва 0.5 % борна киселина;

ж) на всяка епруетка трябва да се постави етикет, съдържащ следната информация:

- номера на ушната марка или друг знак за идентификация на животното;
- от коя четвъртина е взета пробата;

з) пробите трябва да се придружават от документ, съдържащ следната информация:

- името и адреса на официалния ветеринарен лекар;
- името и адреса на собственика;
- знака за идентификация на животното;
- етапът на лактация.

3. Анализът на млякото трябва да се направи не повече от тридесет дни преди товарене и винаги да включва бактериологичен тест и White Side Test (WST) или California Mastitis Test (CMT). Резултатите от тези тестове трябва да са отрицателни, подлежащи на следното:

а) ако резултатът от бактериологичния тест е положителен, въпреки че няма характерни възпалителни състояния, но резултатът от WST (или CMT) тестът е отрицателен, трябва да се извърши втори бактериологичен тест поне десет дни по-късно в рамките на трийсет дневния срок посочен по-горе. Този втори тест трябва да докаже, че:

аа) патологичните микроорганизми са изчезнали;

бб) няма наличие на антибиотици.

Освен това липсата на възпаление трябва да се установи с друг WST (или CMT) тест, който да е отрицателен.

б) ако бактериологичният тест е отрицателен, а WST (или CMT) тестът е положителен, е необходимо да се направи пълен цитологичен тест, който да е отрицателен.

4. Бактериологичният тест трябва да включва:

а) посевка на мляко в петри върху кръвен агар от говеда или овце;

б) посевка на мляко в ТКТ или среда на Едуард.

Целта на бактериологичния тест е да идентифицират всички патогенни микроорганизми и да не е ограничен само до установяване на специфични патогенни стрептококи и стафилококи. Поради тази причина, идентификацията на очаквани колонии, получени от посевка на мляко в упоменатата по-горе среда, трябва да се извърши по традиционните методи на бактериологична диференциация като използването на среда на Чапман с цел да се идентифицират стафилококи и различни селективни среди за откриване на ентеро-бактерии.

5. Пълният цитологичен тест има за цел да се открие, при необходимост, характерно възпалително състояние, независимо от всеки клиничен симптом.

Съществуването на възпалително състояние се установява, когато броят левкоцити получен по метода Брийд дава съдържание от 1 милион левкоцити на милилитър и съотношението на мононуклеарните към полинуклеарните левкоцити е по-малко от 0.5.

ПРИЛОЖЕНИЕ Д

Задължително е обявяването на следните блести:

а) Болести при говедата:

Бяс

Туберкулоза

Бруцелоза

Шап

Антракс (синя пъпка)

Чума при говедата

Плевро-пневмония

б) Болести при свинете:

Бяс

Бруцелоза

Антракс (синя пъпка)

Шап

Класическа и африканска чума по свинете

Заразна парализа при свинете (болестта Teschen)

ПРИЛОЖЕНИЕ Е

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

За търговия между държавите-членки на Европейската икономическа
общност – говеда за отглеждане или производство

№.....

Страна на
изпращане.....

Министерство.....
.....

Служба.....
.....

Отдел.....
.....

Реф.
.....(по
избор)

I. Идентификация на животното

Порода.....Пол.....Възраст.....
.....

Официална ушна
марка.....

Други марки или
знаци.....

II. Произход на животното:

Животното

- е пребивавало на територията на държавата-членка на изпращане не по-
малко от шест месеца преди датата на натоварване¹;

- при условие че е на по-малко от шест месеца, е пребивавало след раждането
на територията на държавата-членка на изпращане¹.

III. Местоназначение на животното:

Животното ще бъде изпратено от
.....

(място на изпращане)

до.....

(държава и местоназначение)

с – жп вагон² – камион² – самолет² – кораб¹

Име _____ и _____ адрес _____ на
изпращача.....

Име _____ и _____ адрес _____ на _____ представителя _____ на _____ изпращача _____ (ако _____ има
такъв).....

.....

Предвиждан КПП (граничен пункт)

Име _____ и _____ адрес _____ на _____ първия
получател.....

IV. Здравна информация:

Аз, долуподписаният, регионален директор на ветеринарните служби³,
удостоверявам, че описаното по-горе животно отговаря на следните изисквания:

а) прегледано е към тази дата и няма клинично проявена болест;

б) ваксинирано е в рамките на определения период от не по-малко от петнадесет
дни и не повече от четири месеца⁴ срещу вируса на шап от вид А, О и С с
официално одобрена и тествана неактивирана ваксина¹;

- третирано е със серум срещу шап в рамките на определения десетдневен срок⁴
със серум срещу шап, официално одобрен и тестван в страната на изпращане и
официално разрешен в страната вносител¹;

в) произхожда от официално свободно от туберкулоза стадо; резултатът от
интрадермалния туберкулинов тест, извършен в рамките на определения
тридесетседмевен срок⁴, е бил отрицателен;

г) произхожда от стадо говеда официално свободно от бруцелоза¹

свободно от бруцелоза.

Серо-аглютинатационният тест, извършен в рамките на определения
тридесетдневен срок е с показател на бруцела по-малко от 30 международни
единици аглютинат на милилитър.

д) няма клинично проявени белези на мастит и анализът/вторият анализ¹ на
млякото, извършен в рамките на определения тридесетдневен срок⁴, не е
показал характерно възпалително състояние, специфични патогенни

микроорганизми или, също така, при извършване на втори анализ, наличие на антибиотик¹;

е) пребивавало е за последните тридесет дни⁴ на територията на стопанството, намиращо се в държавата-членка на изпращане, в която, за този период няма официално регистрирана заразна или инфекциозна болест при говедата, чието обявяване е задължително съгласно разпоредбите, приложими при търговия в рамките на Общността.

Освен това стопанството се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии и според официалните данни за последните три месеца⁴, е свободно от шап и бруцелоза при говедата;

ж) получено е от:

- стопанство;
- пазар за животни за отглеждане или производство, който се ползва от е официално разрешение за износ на говеда към друга държава-членка¹;

з) транспортирано е директно:

- от стопанството, като преминава/без да преминава¹ през събирателен пункт;
- от стопанството към и от пазара¹

към действителното място на натоварване, без да влиза в контакт с двукопитни животни, различни от говеда или свине за отглеждане или производство, отговарящи на изискванията за търговия в рамките на Общността, с транспортни средства и контейнери, които са били предварително изчистени и дезинфектирани с официално разрешен дезинфектант.

Действителното място на натоварване се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии.

V. Където е приложимо, необходимото съгласие по отношение на:

Точка IV, буква б), втора алтернатива¹

Точка IV, буква г), втора алтернатива¹

е дадено от:

страната на местоназначение¹

страната на местоназначение и транзитната страна(и)¹

VI. Този сертификат е валиден за срок от десет дни от датата на натоварване.

Печат: Съставен вна.....вчаса

(дата на натоварване)

Регионален директор на ветеринарните служби³

¹ Ненужното се зачертава.

² За вагоните и камионите се посочва регистрационният номер, а за самолета – номерът на полета.

³ В Белгия: „Inspecteur vétérinaire“; във Франция: „Directeur départemental des services vétérinaires“; в Германия: „Beamteter Tierarzt“; в Италия: „Veterinario provinciale“; в Люксембург: „Inspecteur vétérinaire“, в Нидерландия: „Distriktspecteur“.

⁴ Този срок започва да тече от датата на натоварване.

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ¹

**За търговия между държавите-членки на Европейската икономическа
общност – говеда за клане²**

№.....

Страна на
изпращане.....

Министерство.....
.....

Служба.....
.....

Отдел.....
.....

Реф.(по
избор)

I. Брой животни

II. Идентификация на животното:

Сериен №	Крава, бик, вол, юница, теле	Официални ушни марки и други марки или знаци
.....		
.....		
.....		
.....		

Сериен № съгласно II [***TEXT TO BE INSERTED IN THE LEFT BOX ***]

III. Произход на животните:

Животните:

- са пребивавали на територията на държавата-членка на изпращане не по-малко от три месеца преди датата на натоварване;
- ако са на по-малко от шест месеца, са пребивавали след раждането на територията на държавата-членка на изпращане³.

IV. Местоназначение на животните:

Животните ще бъдат изпратени от
.....

(място на натоварване)

до.....

(държава и местоназначение)

с – жп вагон¹ – камион¹ – самолет¹ - кораб³

Име и адрес на изпращача.....

Име и адрес на представителя на изпращача (ако има такъв).....

Предвиждан КПП (граничен пункт)
.....

Име и адрес на получателя.....

V. Здравна информация:

Сериен № съгласно II [***TEXT TO BE INSERTED IN THE LEFT BOX ***]

Аз, долуподписаният, регионален директор на ветеринарната служба, удостоверявам, че описаните по-горе животни отговарят на следните изисквания:

а) прегледани са към тази дата и нямат клинично проявена болест;

б)⁶ - ваксинирани са в рамките на определения период от не по-малко от петнадесет дни и не повече от дванадесет месеца⁷ срещу вируса на шап от вид А, О и С с официално одобрена и тествана неактивирана ваксина³;

- третиран са със серум срещу шап в рамките на определения десетдневен срок(7) със серум срещу шап, официално одобрен и тестван в страната на изпращане и официално разрешен в страната вносител³;

- не са били ваксинирани или не са били третиран са със серум срещу шап³;

в) - произхождат от официално свободно от туберкулоза стадо говеда³;

- не произхождат от официално свободно от туберкулоза стадо говеда; резултатът от интрадермалния туберкулинов тест, извършен в рамките на определения тридесетдневен срок⁷, е бил отрицателен³

положителен

г) - произхождат от стадо говеда, официално свободно от бруцелоза³

свободно от бруцелоза;

- не произхождат от:

официално свободно от бруцелоза стадо говеда, нито от свободно от бруцелоза стадо; серо-аглутинационният тест, извършен в рамките на определения тридесетдневен срок, е бил с показател на бруцела

по-малко от 30 международни единици/мл³

30 международни единици/мл или повече³;

д) тези животни не трябва да се унищожават по национална програма за премахване на заразните болести;

е) произхождат от стопанство, разположено на територията на държавата-членка на изпращане, където през последните тридесет дни⁷, няма официално регистрирана заразна или инфекциозна болест, чието обявяване е задължително съгласно разпоредбите, приложими за търговия в рамките на Общността.

Стопанството се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии; освен това няма официално регистрирана бруцелоза при говедата или шап в рамките на стопанството за последните три месеца⁷;

ж) получени са от:

- стопанство³;

- пазар за говеда за клане, който се ползва от официално разрешение за износ на говеда към друга държава-членка³;

з) били са транспортирани директно, като са преминали/не са преминали³ през събирателния пункт

-от стопанството

-от стопанството към и от пазара³

към действителното място на натоварване, без да влизат в контакт с двукопитни животни, различни от говеда или свине за клане, отговарящи на изискванията за търговия в рамките на Общността, с транспортни средства и контейнери, които са били предварително изчистени и дезинфектирани с официално разрешен дезинфектант.

Действителното място на натоварване се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии.

VI.⁶ Където е приложимо, необходимото съгласие по отношение на:

Сериен № съгласно II [***TEXT TO BE INSERTED IN THE LEFT BOX ***]

Точка V, буква б), второ и трето тирета³;

Точка V, буква в), (положителна реакция)³;

Точка V, буква г) (показател на бруцела 30 международни единици/мл или повече³, е предоставено от:

-страната на местоназначение

-страната на местоназначение и транзитната страна(и)³

VII. *Този сертификат е валиден за срок от десет дни от датата на натоварване.*

Печат: Съставен в..... навчаса

(дата на натоварване)

Регионален директор на ветеринарната служба

¹ Здравният сертификат се издава само за животни, транспортирани в един жп вагон, камион или самолет от същия изпращач към същия получател; при транспорт с кораб е необходимо издаването на здравен сертификат за всяка група от по десет животни.

² Говедата за клане: говеда, които непосредствено при пристигането си в страната на местоназначение, трябва да се придвижат веднага до кланица или до пазар, прилежащ към кланица, чиито правила позволяват извеждането на животните от пазара, само до кланица, която е одобрена за тази цел от централния компетентен орган.

³ Ненужното се зачертава.

⁶ Информацията по точки V, букви б), в), и г) и VI от този сертификат не се изисква за телета, които са на по-малко от четири месеца.

⁷ Този срок се отчита спрямо до датата на натоварване.

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

**За търговия между държавите-членки на Европейската икономическа
общност – свине за отглеждане или производство**

№.....

Страна на
изпращане.....

Министерство.....
.....

Служба.....
.....

Отдел.....
.....

Реф.
.....(по
избор)

I. Идентификация на животното

Порода.....Пол.....Възраст.....
.....

Официална ушна
марка.....

Други марки или
знаци.....

II. Произход на животното:

Животното

- е пребивавало на територията на държавата-членка на изпращане не по-малко от шест месеца преди датата на натоварване¹;

- ако е на по-малко от шест месеца, е пребивавало след раждането си на територията на държавата-членка на изпращане;

III. Местоназначение на животното:

Животното ще бъде изпратено от
.....

(място на натоварване)

до.....

(държава и местоназначение)

с - жп вагон² - камион² - самолет² - кораб¹

Име и адрес на изпращача

Име и адрес на представителя на изпращача (ако има такъв).....

.....

Предвиждан КПП (граничен пункт)

.....

Име и адрес на първия получател

.....

IV. Здравна информация:

Аз, долуподписаният, регионален директор на ветеринарните служби³, удостоверявам, че описаното по-горе животно отговаря на следните изисквания:

а) прегледано е към тази дата и няма клинично проявена болест;

б) произхожда от стадо свине, свободно от бруцелоза и серо-аглютинационният тест, извършен в рамките на определения тридесетдневен срок,⁴ е дал показател за бруцела по-малко от 30 международни аглютинационни единици на милилитър^{1 5};

в) пребивавало е за последните тридесет дни⁴ на територията на стопанството, намиращо се в държавата-членка на изпращане, в която за този период няма официално регистрирана заразна или инфекциозна болест при свинете, чието обявяване е задължително съгласно условията, приложими при търговия в рамките на Общността.

Освен това стопанството се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии и според официалните констатации, за последните три месеца⁴ в него няма регистриран шап и бруцелоза при свинете, класическа чума по свинете и заразна парализа при свинете (болест Teschen);

г) получено е от:

- стопанство¹;

- пазар за животни за отглеждане или производство, който се ползва от официално разрешение за износ на свине към друга държава-членка¹;

д) транспортирано е директно:

като преминава/без да преминава¹ през събирателен пункт;

-от стопанството¹

-от стопанството към и от пазара¹

към действителното място на натоварване, без да влиза в контакт с двукопитни животни, различни от говеда или свине за отглеждане или производство, отговарящи на изискванията за търговия в рамките на Общността, с транспортни средства и контейнери, които са били предварително изчистени и дезинфектирани с официално разрешен дезинфектант.

Действителното място на натоварване се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии.

V. Този сертификат е валиден за срок от десет дни от датата на натоварване.

Печат: Съставен в..... на в.....часа

(дата на натоварване)

Регионален директор на ветеринарните служби

¹ Ненужното се зачертава.

² За вагоните и камионите се посочва регистрационният номер, а за самолета – номерът на полета.

³ В Белгия: „Inspecteur vétérinaire“; във Франция: „Directeur départemental des services vétérinaires“; в Германия: „Beamteter Tierarzt“; в Италия: „Veterinario provinciale“; в Люксембург: „Inspecteur vétérinaire“, в Нидерландия: „Distriktsinspecteur“.

⁴ Този срок се отчита спрямо датата на натоварване.

⁵ Серо-аглутинационните тестове са извършени само при свине с тегло повече от 25 килограма.

ОБРАЗЕЦ IV

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ¹

За търговия между държавите-членки на Европейската икономическа
Общност - свине за клане²

№.....

Страна на
изпращане.....

Министерство.....
.....

Служба.....
.....

Отдел.....
.....

Реф.(по
избор)

I. Брой животни

II. Идентификация на животните:

Сериен №	Прасета или прасенца	Официални ушни марки и други марки или знаци
.....		
.....		
.....		
.....		

Сериен № съгласно II [***TEXT TO BE INSERTED IN THE LEFT BOX ***]

III. Произход на животните:

Животните:

- са пребивавали на територията на държавата-членка на изпращане не по-малко от три месеца преди датата на натоварване³;
- ако са на по-малко от три месеца, са пребивавали след раждането си на територията на държавата-членка на изпращане³.

IV. Местоназначение на животните:

Животните ще бъдат изпратени от
.....

(място на натоварване)

до.....

(държава и местоназначение)

с - жп вагон⁴ - камион⁴ - самолет⁴ - кораб³

Име и адрес на изпращача.....

Име и адрес на представителя на изпращача (ако има такъв).....

.....
.....

Предвиждан КПП (граничен пункт)

.....

Име и адрес на получателя.....

.....

IV. Здравна информация:

Сериен № съгласно II [***TEXT TO BE INSERTED IN THE LEFT BOX ***]

Аз, долуподписаният, регионален директор на ветеринарната служба⁵, удостоверявам, че описаните по-горе животни отговарят на следните изисквания:

- а) прегледани са към тази дата и нямат клинично проявена болест;
- б) тези животни не са предназначени за унищожаване по национална програма за премахване на заразните болести при свинете;
- в) получени са от:

- стопанство, разположено на територията на държавата-членка на изпращане, където през последните тридесет дни⁶, няма официално регистрирана заразна или инфекциозна болест, чието обявяване е задължително съгласно разпоредбите, приложими за търговия в рамките на Общността.

Освен това стопанството се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии и според официалните данни за последните три месеца, е свободно от бруцелоза при свинете и говедата или шап, треска при свинете и заразна парализа при свинете³;

- от пазар на свине, предназначени за клане, който се ползва от официално разрешение за износ на свине към друга държава-членка³;

г) били са транспортирани директно, като са преминали/не са преминали³ през събирателния пункт

-от стопанството

-от стопанството към и от пазара³

към действителното място на натоварване, без да влизат в контакт с двукопитни животни, различни от говеда или свине за клане, отговарящи на изискванията за търговия в рамките на Общността, с транспортни средства и контейнери, които са били предварително изчистени и дезинфектирани с официално разрешен дезинфектант.

Действителното място на натоварване се намира в центъра на зона, свободна от епизоотии .

VI. Този сертификат е валиден за срок от десет дни от датата на товарене.

Печат: Съставен в.....на.....в.....часа

(дата на натоварване)

Регионален директор на ветеринарните служби

¹ Здравният сертификат се издава само за животни, транспортирани в един жп вагон, камион или самолет от същия изпращач към същия получател; при транспорт с кораб е необходимо издаването на здравен сертификат за всяка група от по десет животни.

² Свине за клане: свине, които непосредствено при пристигането си в страната на местоназначение, трябва да се придвижат веднага до кланица или до пазар, прилежащ към кланица, чиито правила позволяват извеждането на животните от пазара само до кланица, която е одобрена за тази цел от централния компетентен орган.

³ Ненужното се зачертава.

⁴ За вагоните и камионите се посочва регистрационният номер, а за самолета – номерът на полета.

⁵ В Белгия: „Inspecteur vétérinaire“; във Франция: „Directeur départemental des services vétérinaires“; в Германия: „Beamteter Tierarzt“; в Италия: „Veterinario provinciale“; в Люксембург: „Inspecteur vétérinaire“, в Нидерландия: „Distriktsinspecteur“.

⁶ Този срок се отчита спрямо датата на натоварване.